

Instabilitás

Firebrenner professzor türelmesen magyarázni kezdett:

- Az idő érzékelése az univerzum állapotától függ. Amikor a világegyetem tágul, úgy tapasztaljuk, hogy az idő előrehalad; amikor összehúzódik, úgy tapasztaljuk, hogy hátrafelé. Ha valahogy sikerülne az univerzumot sztázisállapotba kényszeríteni, felfüggeszteni mind a tágulást, mind az összehúzódást, számunkra az idő megállna.

- De hát az univerzumot nem kényszeríthetjük sztázisba! - mondta Mr. Atkins csodálkozva.

- Egy kis részét azonban képes vagyok - közölte a professzor. - Annyit, amennyiben egy űrhajó elfér. Az idő megáll körülöttünk, és mi kedvünkre mozoghatunk előre-hátra, az egész nem vesz többet igénybe egy szempillantásnál. Amíg mi egy helyben állunk, a világegyetem szövedékéhez rögzítve, maga az univerzum tovább mozog. A Föld kering a Nap körül, a Nap a galaxis magja körül, a galaxis pedig szintén, valami gravitációs központ körül... Az összes galaxis mozog.

Én kiszámítottam ezeket a mozgásokat, és kikövetkeztettem, hogy 27,5 millió évnyre a jövőben azt a helyet, ahol most épp a mi Napunk található, egy vörös törpecsillag foglalja majd el. Ha előreugrunk 27,5 millió évet a jövőbe, alig egy pillanat múlva az a vörös törpe ott lesz az űrhajónk mellett, és mi közelről szemügyre - vehetjük, mielőtt hazatérnénk.

- Valóban megtehetjük ezt? - kérdezte Mr. Atkins.

- Kísérleti állatokat már küldtem előre az időben, de automatikusan nem hozhattam vissza őket. Ha maga meg én megyünk, mi működtethetjük a berendezéseket, és hazatérhetünk.

- Azt akarja, hogy én is menjek?

- Természetesen. Legalább két ember kell. Kettőnek könnyebben hisznek, mint egynek. Jöjjön! Fantasztikus kaland lesz!

Atkins megvizsgálta a hajót. Egy 2217-es Glenn fúziós modell volt, gyönyörűen nézett ki.

- Mi van - szólalt meg aztán ha a vörös törpecsillagon belül landolunk?

- Nem fogunk - mondta a professzor. - És ha mégis, ezt a kockázatot vállalnunk kell.

- De mire visszatérünk, a Nap és a Föld odébb mozdul. Az űrben leszünk.

- Természetesen, de milyen messzire juthat a Nap és a Föld az alatt a néhány óra alatt, amíg a csillagot tanulmányozzuk? Ezzel a hajóval könnyedén utolérjük szeretett bolygónkat. Készen áll, Mr. Atkins?

- Készen - sóhajtott a másik.

Firebrenner professzor elvégezte a szükséges beállításokat, és odaszögezte a hajót az univerzum szövedékéhez, miközben odakint elrepült 27,5 millió év. Azután, számukra alig egy szempillantással később, az idő visszatért körülöttük a rendes kerékvágásba, és ők egy megváltozott világegyetemben találták magukat.

A hajó ablakán keresztül Firebrenner professzor és Mr. Atkins megláthatta a vörös törpecsillag aprócska golyóbisát.

A professzor elmosolyodott.

- Ön és én, Atkins - szólalt meg mi vagyunk az elsők, akik ilyen közelről láthatnak egy idegen csillagot.

Két és fél órányit maradtak, ezalatt lefényképezték a vörös törpét, a spektrumát, és annyi szomszédos csillagot, amennyit csak tudtak; különleges koronagrafikus vizsgálatokat végeztek, elemezték az intersztelláris¹ gáz kémiai összetételét, aztán végül Firebrenner professzor kelletlenül így szólt:

- Azt hiszem, most már jobb lesz, ha hazamegyünk.

Megint állítottak a berendezéseken, és a hajót az univerzum szövedékéhez rögzítették. 27,5 millió évet repültek vissza a múltba, és alig egy szempillantással később már ott is voltak, ahonnan elindultak.

Fekete űr vette őket körül. Nem láttak semmit.

- Mi történt? - kérdezte Atkins. - Hol van a Föld és a Nap?

A professzor a homlokát ráncolta.

- Úgy látszik - mondta azután visszafelé utazni az időben más. Az egész univerzum arrébb mozdult.

- De hát hová mehetett?

- Nem tudom. A kisebb objektumok a világegyetemen belül változtatják a helyzetüket, de maga az univerzum bizonyára egyre magasabb dimenziókba vándorol. Akkor pedig mi most az abszolút semmiben vagyunk, egy amolyan Óskáoszban.

- De mi itt vagyunk. Ez tehát már nem abszolút semmi, nem Óskáosz.

- Pontosan. Mi instabilitást vittünk a rendszerbe, és az azt jelenti...

Befejezni már nem maradt ideje. Az Ősrobbanás ereje elsöpörte őket. Új világegyetem született, és azonnal terjeszkedni kezdett.

(Németh Attila)

¹ intersztelláris: csillagok közötti (latin)